

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2007. március 14.*

A T-107/04. sz. ügyben,

az **Aluminium Silicon Mill Products GmbH** (székhelye: Zug (Svájc), képviselik: A. Willems és L. Ruessmann ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli: M. Bishop, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Berrisch ügyvéd)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: T. Scharf és K. Talabér Ricz, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

* Az eljárás nyelve: angol.

az Oroszországból származó szilícium behozatalára vonatkozó végleges dömping-ellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2003. december 22-i 2229/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 339., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 48. kötet, 173. o.) megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(harmadik tanács),

tagjai: M. Jaeger elnök, V. Tiili és Czúcz O. bírák,

hivatalvezető: C. Kristensen tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. november 9-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita alapját képező tényállás

- ¹ A felperes egy svájci jog szerint alapított társaság, amely különösen félkész szilíciumtermékeknek a közösségi piacon történő értékesítésével és forgalomba hozatalával foglalkozik. A szilíciumot két gyártótól, a SUAL Kremny-Ural LLC-től (SKU) és a JSC ZAO Kremnytól (ZAO) szerzi be. E két társaság az OAO SUAL-hoz (SUAL) tartozik. Mivel utóbbit és a felperest végső soron ugyanaz a részvényes, vagyis a SUAL International Ltd irányítja, az SKU és a ZAO a felpereshez kapcsolódó gyártók.

- 2 A szilícium olyan termék, amelyet darabokban, szemes formában, szemcse vagy por formájában hoznak forgalomba, és amelyet többek között a vastartalomtól, a kalciumtartalomtól és az egyéb nyomelemekről függően különböző minőségben állítanak elő. Ami a 95 és 99,99% közötti szilíciumkoncentrációjú szilíciumot, a jelen ügyben érintett terméket illeti, a közösségi piacon alapjában véve két felhasználói csoport azonosítható: a főként szilikont előállító vegyipari felhasználók, valamint az alumíniumot előállító kohászati felhasználók.
- 3 Az EuroAlliages (Comité de liaison des industries de ferro-alliages) által benyújtott panaszt követően a Bizottság antidömping-eljárást indított az Oroszországból származó szilícium behozatalára vonatkozóan a legutóbb a 2002. november 5-i 1972/2002/EK tanácsi rendelettel (HL L 305., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 132. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.; a továbbiakban: az alaprendelet) alapján. Az eljárás megindításáról szóló értesítést 2002. október 12-én tették közzé (HL C 246., 12. o.).
- 4 2003. július 10-én a Bizottság elfogadta az Oroszországból származó szilícium behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1235/2003/EK rendeletet (HL L 173., 14. o., a továbbiakban: az ideiglenes rendelet). A Bizottság a 2001. október 1-je és 2002. szeptember 30. közötti időszakra (a továbbiakban: a vizsgálati időszak, vagy VI) vonatkozó dömpingmagatartásokra és kárra vonatkozó vizsgálata alapján, és az 1998. január 1-je és a vizsgálati időszak vége közötti (a továbbiakban: a figyelembe vett időszak) kárra vonatkozó tendenciák megvizsgálását követően a 2804 69 00 KN-kód alá tartozó, Oroszországból származó, az SKU-tól és a ZAO-tól eredő, kevesebb mint 99,99% tömegszázalék szilíciumot tartalmazó szilícium behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vámot 25,2%-ban állapította meg.

- 5 Az ideiglenes rendelet bemutatja a szilícium európai piacon való helyzetére, valamint az orosz exportáló gyártókra és a közösségi iparágra vonatkozó különböző gazdasági mutatók változását, amelyek közül egyes adatok alább kerülnek ismertetésre:

1. sz. táblázat

Közösségi felhasználás (az eladási mennyiségek alapján)

	1998	1999	2000	2001	VI
Tonna	290 684	325 234	388 938	373 950	371 540
Index	100	112	134	129	128
Változás		+ 12 %	+ 20 %	- 4 %	- 1 %

3. sz. táblázat

Az Oroszországból származó behozatal piaci részesedése
(az eladási mennyiségek alapján)

	1998	1999	2000	2001	VI
Az EU piaci százaléka	3,7	1,9	3,6	4,5	4,8
Változás (Százalékpont)		- 1,8 %	+ 1,7 %	+ 0,9 %	+ 0,3 %

4. sz. táblázat

A dömpingelt behozatal átlagára

	1998	1999	2000	2001	VI
Euróban	1048	963	1131	999	929
Index Változás	100	92 – 8 %	108 + 17 %	95 – 12 %	89 – 7 %

8. sz. táblázat

(A közösségi iparág) eladási mennyisége

	1998	1999	2000	2001	VI
Tonna	86 718	114 587	133 568	128 219	136 421
Index Változás	100	132 + 32 %	154 + 17 %	148 – 7 % [– 4 % lásd lejjebb a 87. pontot]	157 + 6 %

9. sz. táblázat

A közösségi iparág szilíciumeladási ára

	1998	1999	2000	2001	VI
Euró tonnánként	1 415	1 184	1 231	1 271	1 185
Index Változás	100	84 – 16 %	87 + 4 %	90 + 3 %	84 – 7 %

10. sz. táblázat

(A közösségi iparág) piaci részesedése

	1998	1999	2000	2001	VI
Piaci százalék	29,8	35,2	34,3	34,3	36,7
Index	100	118	115	115	123

12. sz. táblázat

(A közösségi iparág) nyereségessége

	1998	1999	2000	2001	VI
Nyereségesség (százalékban)	12,6	1,8	5,0	1,7	- 2,1
Változás		- 10,8 %	+ 3,2 %	- 3,3 %	- 3,8 %

- 6 2003. december 22-én a Tanács elfogadta az Oroszországból származó szilícium behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2003. december 22-i 2229/2003/EK tanácsi rendeletet (HL L 339., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 48. kötet, 173. o.; a továbbiakban: a megtámadott rendelet). A megtámadott rendelet 22,7%-os dömpingellenes vámot ír elő az SKU-tól és ZAO-tól eredő szilíciumbehozatalra.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 7 A felperes az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. március 16-án benyújtott keresetlevelével a jelen keresetet indította.

- 8 Az Elsőfokú Bíróság harmadik tanácsa elnökének 2005. január 26-i végzése megengedte a Bizottságnak, hogy beavatkozzon a Tanács kérelmei támogatására. A Bizottság azonban lemondott az írásbeli észrevételek benyújtásáról.

- 9 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács) megnyitotta a szóbeli szakaszt, és a pervezető intézkedések keretében felszólította a feleket, hogy írásban válaszoljanak bizonyos kérdésekre. A felek az előírt határidőn belül eleget tettek e kérésnek.

- 10 Az Elsőfokú Bíróság a 2005. november 9-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az Elsőfokú Bíróság kérdéseire adott válaszaikat.

- 11 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
 - nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak;

 - semmisítse meg a megtámadott rendeletet az SKU és a ZAO kiviteleire vámot bevezető részében;

 - kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

12 A Tanács azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;

- kötelezze a felperest a költségek viselésére.

A megsemmisítés iránti kérelemről

- 13 A felperes a megsemmisítés iránti kérelme alátámasztásaként öt jogalapra hivatkozik. Az első, a „hasonló termék” állítólagos téves meghatározására vonatkozó jogalap nyilvánvaló értékelési hibán, valamint az alaprendelet 1. cikke (4) bekezdésének és 6. cikke (7) bekezdésének megsértésén alapszik. A második, a kiviteli ár meghatározására vonatkozó jogalap az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének és az EK 253. cikknek a megsértésén alapszik. A harmadik, a jelentős kár fennállásának meghatározására vonatkozó jogalap az alaprendelet 3. cikke (2) és (5) bekezdésének, a Világkereskedelmi Szervezet (WTO) létrehozatalára vonatkozó megállapodás 1A. mellékletében szereplő, a GATT 1994 VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.) 3.1. és 3.4. cikkének, valamint az EK 253. cikknek a megsértésén alapszik. A negyedik, az állítólagos dömpingelt behozatal és a kár közötti okozati összefüggés megállapítására vonatkozó negyedik jogalap az alaprendelet 3. cikke (2), (6) és (7) bekezdésének, a GATT 1994 VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás 3.1. és 3.5. cikkének a megsértésén, nyilvánvaló értékelési hibán és az EK 253. cikk megsértésén alapszik. Az ötödik, a kármegszüntetési szint megállapítására alkalmazott módszerre vonatkozó jogalap az alaprendelet 3. cikke (3) bekezdésének és az EK 253. cikknek a megsértésén alapszik.

- 14 Az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy először a harmadik jogalapnak az alaprendeletnek a rendelet 3. cikke szerinti jelentős kár megállapítása során történő megsértésére vonatkozó első részét, valamint a negyedik jogalapnak az alaprendeletnek a megtámadott rendelet által megállapított kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggés állítólagos téves megállapítása miatti megsértésére vonatkozó első részét kell megvizsgálni.

A felek érvei

- 15 A felperes felidézi, hogy a megtámadott rendelet szerint a kármutatók a közösségi iparág szempontjából 1998 és 2000 között kedvezően alakultak, majd 2000 és a vizsgálati időszak között kedvezőtlenül változtak, különösen az árak vonatkozásában. A felperes ugyanakkor azt állítja, hogy a közösségi intézmények elmulasztották jelezni, hogy a közösségi iparág legjelentősebb árcsökkenése szintén az 1998 és 1999 közötti időszak során következett be.
- 16 A felperes továbbá azon, a megtámadott rendelet (44) preambulumbekkezdésében foglalt állítással kapcsolatban, amely szerint a „2000 és a vizsgálati időszak között [a közösségi iparág] szinte valamennyi mutató[ja] csupán enyhe javulást, stagnálást vagy tényleges romlást mutatott”, megjegyzi, hogy kedvezőtlenül csak az árak, a nyereségesség és a pénzforgalom mutatói alakultak, míg a többi mutató csak pozitív változást mutatott. E tekintetben a felperes felidézi többek között a közösségi iparági termelés és termelési kapacitás növekedését. Ezenkívül azt állítja a felperes, hogy az árcsökkenés egybeesik a közösségi vállalkozások termelésének, termelési kapacitásának, eladási mennyiségeinek és piaci részesedésének jelentős növekedésével. Így 1999-ben és a vizsgálati időszak alatt a közösségi gyártók az eladási mennyiségüket 32%, illetve 6%-kal növelték.

- 17 Ami a Tanács azon érvét illeti, amely szerint a fent említett három mutatón kívül a befektetések és a befektetések megtérülése is kedvezőtlenül alakult, a felperes úgy reagál, hogy ez azon tény ésszerű következménye, hogy 1998 és 2000 között a közösségi iparág a kereslet növekedésére reagálva erőteljesen beruházott a termelés növelése érdekében, és hogy e befektetési szintet nem lehetett fenntartani a következő években, amikor a kereslet csökkent.
- 18 A felperes úgy véli, hogy a fent említett állítások azt bizonyítják, hogy a Tanács nem vett figyelembe bizonyos előirányzott tényezőket, és a figyelembe vett tényezőket nem értékelte helyesen, ami az alaprendelet 3. cikke (5) bekezdésének megsértését jelenti.
- 19 Végül, a felperes a tárgyaláson megjegyezte, hogy téves azon, a megtámadott rendelet (46) preambulumbekkezdésében tett megállapítás, amely szerint 2000 és a vizsgálati időszak között csökkent a közösségi iparág piaci részesedése, mivel az ideiglenes rendeletben szereplő adatok ellentmondanak annak.
- 20 Ami az okozati összefüggés állítólagos téves megítélését illeti, a felperes úgy véli, hogy a szilíciumkereslet változása játszotta a meghatározó szerepet a közösségi iparág nyereségességének változásában. Az 1998 és 2000 között végbement kedvező változás, különösen a termelés és az értékesítés jelentős növekedése elsősorban a szilíciumkereslet 32%-os növekedésének tudható be, és nem a közösségi iparágban az új termelőlétesítményekbe történő beruházásokra vonatkozó döntéseinek.

- 21 Ugyanígy, a közösségi iparág árainak (és nyereségességének) a 2000 és a vizsgálati időszak közötti csökkenése elsősorban a szilíciumkereslet csökkenését, és azon tényt tükrözte, hogy a közösségi iparág egy szűkülő piacon növelte a piaci részesedését, agresszív árpolitikát követve. A felperes hozzáteszi, hogy a közösségi iparág azon óhaja, hogy ilyen gyorsan növelje a kohászati felhasználók [az Oroszországból érkező szilícium (a továbbiakban: az orosz behozatal) egyedüli piaca] felé eladott mennyiséget, természetesen az eladási ár határozott csökkentésére kényszerítette, és az árak (19%-os) csökkenését vonta maga után, amely lényegesen jelentősebb, mint az orosz behozatali árak csökkenése (11%). Így a közösségi iparág eladásait és árait nem befolyásolta az orosz behozatal.
- 22 A felperes továbbá úgy érvel, hogy az orosz exportáló gyártók piaci részesedésének a növekedése 2000 és a vizsgálati időszak között csak feleannyi volt, mint a közösségi gyártók piaci részesedésének növekedése. Mindenesetre elképzelhetetlen, hogy kevesebb mint 5%-os piaci részesedéssel az orosz exportáló gyártók meghatározhatták volna az árakat az európai piacon.
- 23 A felperes azt állítja, hogy a Tanács az ellenkérelmében se nem vitatja, se nem vizsgálja a meghatározó tényeket. E tények a következők: először is, 2001-ben megállt a vegyipar felőli kereslet növekedése, és valójában a vizsgálati időszak során a közösségi gyártóknak a vegyipari felhasználók részére történő eladások jelentős csökkenése következett be. Másodszor, a közösségi gyártók által a kohászati felhasználók részére megvalósított eladások mennyiségének erőteljes növekedésére került sor a vizsgálati időszak során. Ez az egyik oka a közösségi iparág által alkalmazott átlagár csökkenésének. Harmadszor, ezzel egyidejűleg a közösségi gyártók által a kohászati felhasználókkal szemben alkalmazott ár körülbelül 10%-os csökkenése következett be. Negyedszer, az árak csökkenése jelentősen nagyobb volt, mint az orosz behozatalok árainak csökkenése ugyanebben az időszakban.

- 24 Ami az orosz exportáló gyártók által alkalmazott és a közösségi gyártók által felszámolt árak közötti eltérést illeti, a felperes úgy véli, hogy számos elem magyarázza e különbséget, mint például a termékek összetételében levő különbség vagy a helyi termékek árainak különbsége.
- 25 Ami a Tanács az orosz exportáló gyártók által alkalmazott árak 2000 és a vizsgálati időszak közötti csökkenésének állítólagos halmozott hatására alapított érvét illeti, a felperes úgy reagál, hogy az orosz árak szintje 2000-ben már jelentősen alacsonyabb volt a közösségi iparág átlagáránál, és hogy az orosz behozatalok a közösségi iparág piaci részesedésének körülbelül egytizedét tették ki, ami arra utal, hogy az orosz behozatali árak nem minősülnek jelentős versengő elemnek a közösségi iparág szempontjából.
- 26 Végül a felperes úgy érvel, hogy a közösségi intézmények – mivel nem mutatták be a tényeket a maguk teljességében, és mivel a dömpingelt behozatalon kívül nem vettek figyelembe minden olyan ismert tényezőt, amely kárt okoz a közösségi iparágban – megsértették az alaprendelet 3. cikke (2), (6) és (7) bekezdését.
- 27 Ami a jelentős kár megállapítását illeti, a Tanács kiemeli, hogy igaz ugyan, hogy jelentős árcsökkenés következett be 1998 és 1999 között, az árak azután emelkedtek, majd 2001 és a vizsgálati időszak vége között ismét csökkentek. E második árcsökkenés az orosz behozatalok növekedésével párhuzamosan történt. Azt is megjegyzi, hogy 2000 és a vizsgálati időszak között az árak, a nyereségesség és a pénzforgalom kedvezőtlenül változtak. Továbbá, a befektetések 26%-kal csökkentek, utóbbiak megtérülése 26,1%-kal csökkent, és az átlagbérek emelkedése alacsonyabb volt az inflációs rátánál (évente kevesebb mint 1%). Ugyanez igaz a vizsgált időszak egészére.

- 28 Ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint a befektetések és a befektetések megtérülési szintjének kedvezőtlen változása a termelőképességbe történt fontos befektetések (lásd a fenti 17. pontot) következménye, a Tanács úgy válaszol, hogy az indokolatlan és pontatlan, mivel a közösségi iparág termelőképessége egyenesen emelkedett 2001-ig.
- 29 A Tanács azt is megállapítja, hogy ellentétben a felperes állításával, 2000 és a vizsgálati időszak között egyáltalán nem emelkedett erősen az eladási mennyiség, sem a piaci részesedés nem nőtt jelentősen. Ezen időszak alatt a közösségi iparág eladási mennyisége 2%-kal nőtt, a piaci részesedése pedig 2,4 százalékponttal. E tekintetben a Tanács kifejezetten elismerte a tárgyaláson, hogy a megtámadott rendelet a (46) preambulumbekzdésében hibát tartalmazott, amikor azt állította, hogy a közösségi iparág által birtokolt piaci részesedés erősen nőtt, de azzal érvelt, hogy a felperes e körülményre először a tárgyaláson hivatkozott, ami elkészté, és ezért az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. és 46. cikke értelmében elfogadhatatlanná tette az érvet.
- 30 A Tanács általában véve úgy véli, hogy a felperesnek az alaprendelet megsértésére vonatkozó állításai alaptalanok, és hogy helyesen vizsgálta meg a kár valamennyi releváns tényezőjét az ideiglenes rendelet (33)–(73) preambulumbekzdésében és a megtámadott rendelet (37)–(48) preambulumbekzdésében.
- 31 A Tanács továbbá úgy érvel, hogy a felperes nem pontosítja sem azon tényezőket, amelyeket a Tanács elmulasztott volna értékelni, sem azt, hogy mennyiben nem volt megfelelő az értékelés. E tekintetben a Bíróságnak a C-318/92. P. sz., Moat kontra Bizottság ügyben 1993. február 1-jén hozott végzésére (EBHT 1993., I-481. o.) és az Elsőfokú Bíróságnak a T-102/92. sz., Viho kontra Bizottság ügyben 1995. január 12-én hozott ítéletére (EBHT 1995., II-17. o.) hivatkozik, amelyek szerint az állításokat pontosan kell megfogalmazni a keresetlevélben.

- 32 Ami a kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggést illeti, a Tanács azt állítja, hogy a rendelkezésre álló adatok ellentmondanak azon állításnak, amely szerint a közösségi iparágak döntő szerepe volt a kohászati felhasználók részére történő eladások árának meghatározásában. A Tanács emlékeztet arra, hogy 2000 és a vizsgálati időszak között az orosz átlagárak folyamatosan alacsonyabbak maradtak a közösségi iparág átlagárainál, és ugyanez lenne igaz, ha csak a kohászat részére történt eladásokat vennék számításba.
- 33 A Tanács továbbá vitatja a felperes azon érvét, amely szerint az orosz árak nem válhatták ki a közösségi iparág árainak csökkenését, hiszen utóbbiak az orosz árakénál jelentősebb csökkenésről árulkodnak. A Tanács e tekintetben megjegyzi, hogy az orosz árak 11%-kal csökkentek az egész vizsgálati időszak alatt. Továbbá az állítja, hogy az okozati összefüggés elemzése céljából a dömpingelt behozatali ár és a közösségi iparág által alkalmazott árak csökkenésének nagysága nem releváns, ha a behozatali ár alacsonyabb a közösségi iparág által alkalmazott áránál. Mivelhogy az orosz árak szintje 2000-től érezhetően alacsonyabb volt a közösségi iparág árszintjénél, és mivel utána tovább csökkent, ésszerű azt gondolni, hogy az orosz behozatali árak jelentik a közösségi árak csökkenésének az okát.
- 34 A Tanács úgy véli, hogy a felperes azon érve, amely szerint a közösségi iparág árainak és nyereségességének 2000 és a vizsgálati időszak közötti csökkenése a piac szűkülését tükrözi, alaptalan. E tekintetben megállapítja, hogy a közösségi iparág eladási mennyisége enyhén emelkedett 2000 és a vizsgálati időszak között. Ebből arra következtet, hogy a kereslet csökkenése nem befolyásolta a közösségi iparág eladásait. Ráadásul a közösségi iparág piaci részesedésének enyhe növekedése a fent említett időszakban logikus következménye annak, hogy egy szűkülő piacon stabil szinten tartotta eladásainak mennyiségét. Arra is emlékeztet, hogy a felperes is növelte a piaci részesedését ugyanezen időszakban.

- 35 A Tanács szintén tagadja a közösségi iparág piaci részesedése növekedésének az utóbbi által alkalmazott árakra való hatását. Azt állítja, hogy az ideiglenes rendelet (52) preambulumbekzdésében a Bizottság megvizsgálta e kérdést, és úgy vélte, hogy 2001-ben a közösségi iparág veszített az eladási mennyiségből, amikor megpróbálta fenntartani az árait, és a vizsgálati időszak alatt nyerte vissza az elvesztett mennyiségeket alacsonyabb árakon való értékesítéssel. E feltevésből kiindulva a Tanács arra következtet, hogy a közösségi iparág nehéz helyzetben volt a jelentős árleszorítással és a kohászati felhasználók részére eladott mennyiség észlelhető növekedésével jellemezhető orosz konkurenciával szemben. Összességében a közösségi iparág eladási mennyiségeinek növekedése és az árak csökkenése a vizsgálati időszak alatt a 2001-ben megállapított mennyiségi csökkenésre és az orosz árak újabb csökkenésére válaszul elfogadott védintézkedéseket jelenti.
- 36 A Tanács úgy véli, hogy a rendelkezésre álló adatok alátámasztják a következtetését. Szerinte a felperes nem vitatja, hogy az orosz árak mindig is alacsonyabbak voltak a közösségi áraknál, még akkor is, ha csak a közösségi iparágban a kohászati felhasználók részére történt eladásait veszik számításba.
- 37 Ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint az orosz behozatal nem gyakorolhatott valódi nyomást a közösségi iparág áraira a csekély piaci részesedése okán, a Tanács úgy érvel, hogy az nem releváns, hiszen az Oroszországból érkező behozatal 2000 és a vizsgálati időszak kezdete között mindig magasabb volt a *de minimis* szintnél.
- 38 Ami a felperesnek a vegyipari felhasználásra szánt szilícium kereslete csökkenésének következményére vonatkozó érvelését illeti, a Tanács azt állítja, hogy az szintén helytelen. E tekintetben megállapítja, hogy amint kifejtette a megtámadott rendelet (63) preambulumbekzdésében, a vizsgálati időszak alatt a közösségi iparágban a vegyipari felhasználók részére történt eladásai csökkenése 4783 tonna szilícium volt.

E mennyiség a Közösségben a teljes felhasználásnak csak 1,3%-át jelenti. Ugyanezen időszak alatt azonban az Oroszországból érkező behozatal körülbelül 18 000 tonnára emelkedett, azaz a Közösségen belüli teljes felhasználás 4,8%-ára. A Tanács azt állítja, hogy ezen eladások, és következésképp a vegyipari felhasználásra szánt szilícium keresletének csökkenése nem kérdőjelezi meg a dömpingelt behozatal és a közösségi iparágat ért kár közötti okozati összefüggést.

- 39 Ami általában véve az alaprendelet megsértését illeti, a Tanács arra hivatkozik, hogy a felperes tévesen értelmezte e dokumentumot. Szerinte az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése nem írja elő az intézményeknek, hogy a maguk teljességében mutassák be a tényeket. E rendelkezések arra kötelezik az intézményeket, hogy tárgyilagosan vizsgálják meg a tényeket, amelyet megtettek mind a megtámadott rendeletben, mind az ideiglenes rendeletben. Szintén úgy véli, hogy a felperes nem pontosítja elegendően, melyek azok a tények, amelyeket az intézmények elmulasztottak ismertetni.
- 40 A Bizottság támogatja a Tanács érvelését.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

A harmadik jogalapnak az alaprendelet azon okból történő megsértésére vonatkozó első részéről, hogy a megtámadott rendelet tévesen értékelte a kármutatókat

- 41 Az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének rendelkezése szerint:

„A kármegállapításnak tényleges bizonyítékokon és tárgyilagos vizsgálaton kell alapulnia, a) mind a dömpingelt import mennyiségét és a dömpingelt importnak a

Közösség piacán lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatását; b) mind az ilyen importnak a közösségi iparágra gyakorolt hatását illetően.”

- 42 Ami a dömpingelt behozatalnak az érintett közösségi iparágra gyakorolt hatásának vizsgálatát illeti, az alaprendelet 3. cikke (5) bekezdése a következőképp rendelkezik:

„[E vizsgálatnak] mindazoknak a gazdasági tényezőknek és mutatóknak az értékelésére ki kell terjednie, amelyek a gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják, [beleértve] [...] a dömpingkülönbözet tényleges nagyságát; az eladások, a nyereség, a termelés, a piaci részesedés, a termelékenység, a befektetések megtérülésének vagy a kapacitások kihasználtságának tényleges vagy potenciális visszaesését; a közösségi árakat befolyásoló tényezőket; a [pénzforgalomra] [...], az árukészletekre, a foglalkoztatottságra, a bérekre, a növekedésre, a tőkebevonási vagy beruházási képességre gyakorolt tényleges és potenciális kedvezőtlen hatásokat. Ez a felsorolás nem kimerítő, és ezen ismérvek közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.”

- 43 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a kár meghatározása összetett közgazdasági kérdések mérlegelését feltételezi. Ennek elvégzése során a Közösség intézményei széles mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek (a Bíróság C-69/89. sz., Nakajima kontra Tanács ügyben 1991. május 7-én hozott ítéletének [EBHT 1991., I-2069. o.] 86. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-164/94. sz., Ferchimex kontra Tanács ügyben 1995. szeptember 28-án hozott ítéletének [EBHT 1996., II-2681. o.] 131. pontja). A közösségi bíróságnak arra kell tehát korlátoznia a felülvizsgálatát, hogy az eljárási szabályokat betartották-e, a vitatott módszerválasztást megalapozó tények a valóságnak megfelelnek-e, valamint nem történt-e nyilvánvaló hiba e tények értékelésében, illetve nem történt-e hatáskörrel való visszaélés (az Elsőfokú Bíróság fent hivatkozott Ferchimex kontra Tanács ítéletének 67. pontja és a T-210/95. sz., EFMA kontra Tanács ügyben 1999. október 28-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-3291. o.] 57. pontja).

44 A jelen esetben meg kell tehát vizsgálni, hogy a Tanács a megtámadott rendelet keretében túllépte-e a széles mérlegelési mozgásterét a közösségi iparág jelentős kárának megállapítása során.

45 A megtámadott rendelet (44) preambulumbekzdése, amely az ideiglenes rendelet 71. pontját veszi át, így rendelkezik:

„A kármutatók vonatkozásában [...] a közösségi iparág szempontjából a legkedvezőbb fejlemények 1998 és 2000 között következtek be. 2000 és a VI között szinte valamennyi mutató csupán enyhe javulást, stagnálást vagy tényleges romlást mutatott. A Közösséget ért jelentős károk ebben az időszakban a [legnyilvánvalóbbak]”.

46 A megtámadott rendelet (45) preambulumbekzdése így rendelkezik:

„[A] közösségi iparág 2000-ig tartó viszonylag jó teljesítménye a közösségi iparág azon döntéseinek volt közvetlenül tulajdonítható, amelyek további termelőüzemekbe való befektetésekre irányultak. Az említett időszakban ténylegesen növekedett a közösségi ipari termelés, a termelési kapacitás, az értékesítés volumene, a piaci részesedés, a foglalkoztatottság és a termelékenység.”

47 Az ezt követő időszakot, vagyis a 2000 és a vizsgálati időszak közötti időszakot illetően a Tanács a megtámadott rendelet (46) preambulumbekzdésében kifejti:

„Ezt követően – az Oroszországból érkező, alacsony árú dömpingelt behozatal fokozódó jelenléte miatt – a közösségi iparág helyzete romlott. A piaci részesedés, a pénzforgalom, a befektetések és a befektetések megtérülése jelentősen visszaesett.”

- 48 Ezenkívül a megtámadott rendelet (47) preambulumbekzdésében a Tanács megállapítja, hogy „[a] további kármutatók alakulásából, különösen a nyereséges-ségnek és az eladási áraknak a figyelembe vett időszak során a közösségi iparágat sújtó csökkenéséből azt a következtetést kellett levonni, hogy a közösségi iparágat jelentős kár érte”.
- 49 Ebből a Tanács a megtámadott rendelet (48) preambulumbekzdésében arra következtet, hogy „a közösségi iparágat – különösen az árak és a nyereségesség tekintetében – a VI alatt jelentős kár érte”, és hogy „[a]z ideiglenes rendelet (71)–(73) preambulumbekzdésében szereplő ténymegállapítások és következtetés meg-erősítést nyertek”.
- 50 A felperes először is azt kifogásolja, hogy a Tanács nem vette figyelembe, hogy a közösségi ipar által alkalmazott árak csökkenése nemcsak 2000 és a vizsgálati időszak között következett be, hanem 1998 és 1999 között is.
- 51 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ideiglenes rendeletben közölt adatok szerint a közösségi iparág által alkalmazott ár 1999-ben először erősen, 16%-kal csökkent, majd 2000-ben 4%-kal, és 2001-ben 3%-kal emelkedett, majd a vizsgálati időszak során 7%-kal csökkent. Így a vizsgálati időszak során az eladási ár csupán visszaesett az 1999-es szintre (lásd a 9. táblázatot a fenti 5. pontban).

- 52 A számokból kitűnik, hogy a közösségi iparág által alkalmazott árak legnagyobb csökkenése 1999-ben következett be, nem pedig 2000 és a vizsgálati időszak között. Ugyanakkor a Tanács a megtámadott rendelet (44) preambulumbekzdésében úgy vélte, hogy a közösségi iparág szempontjából a legkedvezőbb fejlemények 1998 és 2000 között következtek be. E megállapítás azon tényt szemlélteti, hogy a közösségi iparág által alkalmazott ár egy a kár megállapítása során figyelembe veendő tényezők közül, és önmagában nem meghatározó e tekintetben, mivel egyéb tényezők nemcsak e romlást kompenzálhatták, hanem lehetővé tették a Tanácsnak azon következtetést is, hogy a közösségi iparág helyzete javult. Így abból, hogy a megtámadott rendeletben nincs arra utalás, hogy a közösségi iparág által alkalmazott ár legnagyobb csökkenése 1999-ben következett be, nem lehet arra következtetni, hogy az említett rendelet jogellenes lenne, figyelemmel azon tényre is, hogy az ideiglenes rendeletből kitűnik, hogy 2000 és a vizsgálati időszak között az említett ár szintén csökkent.
- 53 Mivel azonban a Tanács arra következtetett, hogy a közösségi iparágat – különösen az árak és a nyereségesség tekintetében – a vizsgálati időszak alatt jelentős kár érte, így szükségszerűen úgy vélte, hogy az 1998-tól 2000-ig terjedő időszakokkal ellentétben a többi kártényező nem kompenzálhatta az áraknak és a nyereségességnek a vizsgálati időszak során megállapított csökkenését. Az Elsőfokú Bíróság feladata tehát ellenőrizni, hogy – amint a felperes állítja – a Tanács nem követett-e el ily módon nyilvánvaló értékelési hibát.
- 54 E tekintetben a 2000 és a vizsgálati időszak közötti időszakra – amely a vizsgált időszak második felének felel meg – vonatkozóan a Tanács megállapítja, hogy „szinte valamennyi mutató csupán enyhe javulást, stagnálást vagy tényleges romlást mutatott”, és hogy [a] Közösséget ért jelentős károk ebben az időszakban a [legnyilvánvalóbbak]”. Meg kell állapítani, hogy ezen állítással a Tanács egyáltalán nem mérlegeli a különböző kártényezőket, amelyek közül pedig elfogadja, hogy egyesek kedvezőek voltak, olyannyira, hogy az említett állítás semmiképp nem bizonyíthatja a közösségi iparágat 2000 és a vizsgálati időszak között ért jelentős kár fennállását.

- 55 Egyebekben igaz, hogy a Tanács a megtámadott rendelet (46) preambulumbekkezdésében úgy vélte, hogy 2000 és a vizsgálati időszak között a közösségi iparág helyzete romlott, mivel azt állapította meg, hogy a piaci részesedés, a pénzforgalom, a befektetések és a befektetések megtérülése jelentősen visszaesett”. A Tanács a (47) preambulumbekkezdésben a további kármutatók alakulását, különösen a nyereségességnek és az eladási áraknak a figyelembe vett időszak során a közösségi iparágat sújtó csökkenését hangsúlyozva arra következtetett, hogy a közösségi iparágat jelentős kár érte.
- 56 Amint azonban a felperes megjegyzi, meg kell állapítani egyrészt, hogy eképpen érvelve a Tanács teljesen elhallgatja azt, hogy a figyelembe vett időszak egésze során számos, olykor jelentős fejlődést jegyeztek fel a termelési mennyiség (+ 34%), a kapacitások (+ 30%), a kapacitások kihasználtsága (+ 3 százalékpont), a közösségi eladási mennyiség (+ 57%), a piaci részesedés (+ 23%, vagy + 6,9 százalékpont), az árukészletek (– 29%), a foglalkoztatottság (+ 16%) és a termelékenység (+ 15%) vonatkozásában, másrészt pedig, hogy a 2000-től a vizsgálati időszakig terjedő időszakra vonatkozóan a Tanács nem vette figyelembe, hogy egyes, nem elhanyagolható tényezők kedvezően alakultak. Így a foglalkoztatottság és a bérek helyzetére vonatkozó enyhe javuláson kívül hangsúlyozni kell különösen, hogy a közösségi iparág eladási mennyisége 2%-kal nőtt, és 136 421 tonnás rekordszintet ért el a vizsgálati időszak alatt, mivel maguk a termelési kapacitások 2,5%-os növekedést mutattak.
- 57 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a Tanács a megtámadott rendelet (46) preambulumbekkezdésében azt állítja, hogy 2000 és a vizsgálati időszak között „[a] piaci részesedés, a pénzforgalom, a befektetések és a befektetések megtérülése jelentősen visszaesett.”
- 58 E tekintetben azonban a felperes a tárgyaláson megállapította, hogy a megtámadott rendelet tévesen állapította meg a (46) preambulumbekkezdésben, hogy a közösségi iparág piaci részesedése jelentősen visszaesett.

- 59 A Tanács elismerte, hogy tévedésről van szó, de úgy véli, hogy ezen évrre későn hivatkoztak, és hogy ezért az Elsőfokú Bíróság nem veheti figyelembe.
- 60 Fel kell idézni, hogy az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontjának és 48. cikke 2. §-ának az egybevetett rendelkezéseiből következik, hogy a keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését, valamint hogy az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel. Azon jogalapot vagy érvet azonban, amely valamely korábban közvetlenül vagy közvetve a keresetlevélben kifejtett jogalap kiegészítését jelenti, és amely ahhoz szorosan kapcsolódik, elfogadhatónak kell tekinteni (lásd ebben az értelemben a Bíróság 108/81. sz., *Amylum kontra Tanács* ügyben 1982. szeptember 30-án hozott ítéletének [EBHT 1982., 3107. o.] 25. pontját; lásd az Elsőfokú Bíróság T-37/89. sz., *Hanning kontra Parlament* ügyben 1990. szeptember 20-án hozott ítéletének [EBHT 1990., II-463. o.] 38. pontját, és a T-118/96. sz., *Thai Bicycle kontra Tanács* ügyben 1998. július 17-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2991. o.] 142. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 61 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a felperes már a keresetlevélben hivatkozott arra a tényre, hogy a megtámadott rendelet sérti az alaprendeletet, különösen a kár meghatározása keretében a gazdasági mutatók helytelen értékelésének okán (a harmadik jogalap első része). A felperes különösen azzal érvelt a keresetlevelében, hogy „a megtámadott rendelet hallgat[ott] azon tényről, hogy az árak csökkenései [...] egybees[tek] [...] a közösségi vállalkozások piaci részesedéseinek jelentős növekedésével”. Következésképpen a felperes által előterjesztett szóban forgó észrevétel az általa már a keresetlevélben hivatkozott harmadik jogalaphoz kapcsolódik, így tehát az általa az e jogalap keretében alkalmazott érveléshez szorosan kapcsolódó pontosítást jelent.

- 62 Következésképpen ezen érv elfogadható.
- 63 Ugyanakkor, amint azt a Tanács elismeri, a megtámadott rendelet azon állítása, amely szerint „a [közösségi ipar] piaci részesedése jelentősen visszaesett”, nyilvánvalóan téves, és ellentétes az ideiglenes rendeletben található adatokkal, amelyek pontosságát illetően egyetértenek a felek. Ugyanis az ideiglenes rendeletből következik, hogy a piaci részesedés még kismértékben sem csökkent, hanem ellenkezőleg, jelentősen nőtt 34,3-ról 36,7%-ra, vagyis 2,4 százalékponttal emelkedve 2000 és a vizsgálati időszak között (lásd a 10. sz. táblázatot a fenti 5. pontban).
- 64 Következésképpen meg kell állapítani, hogy e tévedés vezethet-e a megtámadott rendelet megsemmisítéséhez.
- 65 E tekintetben nem lehet vitatni, hogy a közösségi iparág piaci részesedésének változása nagy jelentőségű tényező az említett ipar rovására bekövetkezett jelentős kár fennállásának megítélése céljából. Továbbá meg kell állapítani, hogy a Tanács azáltal, hogy úgy írta le e tényezőt, mint ami „jelentősen visszaesett”, nemcsak a valósággal ellentétes képet festett e tényező alakulásáról, hanem szükségképpen nem elhanyagolható jelentőséget tulajdonított ennek az elemnek a közösségi iparágat ért jelentős kár fennállására vonatkozó következtetésében.
- 66 Ilyen körülmények között – anélkül, hogy el kellene döntenie, hogy a fenti 54–56. pontban leírt körülmények önmagukban elegendőek-e ahhoz, hogy megengedjék azon következtetést, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát követett el az említett jelentős kár fennállásának megállapítását illetően – az Elsőfokú Bíróság megállapítja,

hogy a Tanács, azáltal hogy a közösségi iparág piaci részesedésének 2000-től a vizsgálati időszakig terjedő időszak – amelyet úgy tekint, mint amely alatt a legeggyértelműbb volt az elszenvedett kár – alatti változására vonatkozó ténybeli hibát követett el, nyilvánvalóan téves kiindulópontra támaszkodott az említett kár fennállásának megállapításakor, amelynek az általa relevánsnak tekintett tényezők mind pozitív, mind negatív változásának mérlegeléséből kell erednie. Figyelembe véve, hogy egyrészt nem az Elsőfokú Bíróság feladata, hogy a tárgyra vonatkozó álláspontjával helyettesítse a Tanács értékelését, másrészt pedig hogy nem zárható ki, hogy e hiba nélkül a Tanács nem következtetett volna jelentős kár fennállására, pusztán ezen oknál fogva meg kell semmisíteni a megtámadott rendeletet (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-163/94. és T-165/94. sz., NTN Corporation és Koyo Seiko kontra Tanács ügyben 1995. május 2-án hozott ítéletének [EBHT 1995., II-1381. o.] 115. pontját).

- 67 Az Elsőfokú Bíróság azonban úgy véli, hogy a negyedik jogalpnak a közösségi iparág eladási árának csökkenése és az orosz behozatalok közötti okozati összefüggésre vonatkozó első részét is meg kell vizsgálni.

A negyedik jogalpnak az alaprendeletnek a közösségi iparágat ért állítólagos jelentős kár és a dömpingelt behozatalok közötti okozati összefüggés téves megállapítása miatti megsértésére alapított első részéről

- 68 Az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése szerint „[a] dömpingelt importnak az árra gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt importtal történt-e jelentős árleszorítás a közösségi iparág valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban, vagy hogy az ilyen behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna. Ezen ismérvek közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.”

69 A 3. cikk (6) bekezdése rendelkezésének értelmében:

„A (2) bekezdéssel kapcsolatosan bemutatott összes releváns bizonyítékkal alátámasztva bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal e rendelet értelmében kárt okoz. Ez különösen annak bizonyítását igényli, hogy az (5) bekezdésben leírt, a közösségi iparágat érő hatást a (3) bekezdés alapján megállapított mennyiség- és/vagy árszint okozta, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely jelentősnek minősíthető.”

70 Végül, a 3. cikk (7) bekezdése a következőt írja elő:

„A dömpingelt behozatalon kívüli azon ismert tényezőket, amelyek a dömpinggel egy időben kárt okoznak a Közösség egy gazdasági ágazatának, szintén meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az ezen tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák a (6) bekezdés szerinti dömpingelt behozatal eredményének. Az ilyen tényezők közé tartozik a[...] a kereslet csökkenése vagy a fogyasztási szokások változásai [...].”

71 A fenti 43. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a közösségi iparágat ért jelentős kár és a dömpingelt behozatal közötti okozati összefüggés megállapítása összetett közgazdasági kérdések mérlegelését feltételezi. Ennek elvégzése során a Közösség intézményei széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, és a közösségi bíróságnak arra kell tehát korlátoznia a felülvizsgálatát, hogy az eljárási szabályokat betartották-e, a vitatott módszerválasztást megalapozó tények a valóságnak megfelelnek-e, valamint nem történt-e nyilvánvaló hiba e tények értékelésében, illetve nem történt-e hatáskörrel való visszaélés.

72 Annyi bizonyos, hogy a kár meghatározása során a Tanács és a Bizottság kötelesek megvizsgálni, hogy az a kár, amelyet el akarnak fogadni, ténylegesen a dömpingelt behozatalból ered-e, valamint figyelmen kívül kell hagyniuk minden egyéb tényezőtől eredő és különösen a közösségi gyártók saját magatartásából eredő kárt (a Bíróság C-358/89. sz., Extramet Industrie kontra Tanács ügyben 1992. június 11-én hozott ítéletének EBHT 1992., I-3813. o.] 16. pontja).

73 Ami a jelen esetet illeti, a Tanács a megtámadott rendelet (46) preambulumbekzdésében a 2000 és a vizsgálati időszak közötti időszakot illetően a következőt fejté ki:

„Ezt követően – az Oroszországból érkező, alacsony árú dömpingelt behozatal fokozódó jelenléte miatt – a közösségi iparág helyzete romlott. A piaci részesedés, a pénzforgalom, a befektetések és a befektetések megtérülése jelentősen visszaesett.”

74 Továbbá a megtámadott rendelet (66) preambulumbekzdésében a Tanács a következőt állítja:

„A Közösségben előállított, illetve az Oroszországból behozott szilícium árkülönbsége [...] a VI alatt átlagosan 11% [volt], [...] annak ellenére [...], hogy a közösségi iparág árai 7%-kal csökkentek 2001 és a VI között. Ez az orosz árak által a közösségi iparág áaira gyakorolt hatás egyértelmű bizonyítékának [tekintendő] [...]”

75 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes rendeletben közölt adatok alapján (lásd a 4. és 9. sz. táblázatot a fenti 5. pontban) az orosz árak és a közösségi iparág által alkalmazott árak különbsége az 1998 és 2000 közötti időszakban hasonló nagyságú volt, mint az az árkülönbség, amely 2000 és a vizsgálati időszak közötti időszakban volt megfigyelhető.

- 76 A Tanács és a Bizottság azonban sem a megtámadott rendeletben, sem az eljárási iratokban nem állítja azt kifejezetten, hogy a közösségi iparág árának 1999-es csökkenése (az 1998 és 2000 közötti időszak alatt az egyetlen csökkenése) az orosz árleszorításnak volt a következménye. A Tanács maga írja le a megtámadott rendeletben az 1998 és 2000 közötti időszakot olyan időszakként, mint amely során a közösségi iparág eredményei jobbra kielégítőek voltak. Azt is meg kell állapítani, hogy az átlagos orosz behozatali ár és a közösségi iparág által alkalmazott ár különbségének 2000 és 2001 közötti jelentős növekedése nem akadályozta meg, hogy a közösségi iparág 2000 és 2001 között emelje az átlagárát (lásd a 4. és 9. sz. táblázatot a fenti 5. pontban).
- 77 Így a megtámadott rendeletben levezetett érvelés és az ideiglenes rendeletben foglalt adatok azt bizonyítják, hogy az árkülönbség csak egy az orosz behozatal és az állítólagos kár közötti okozati összefüggés vizsgálatakor figyelembe veendő tényezők közül, és a megléte önmagában semmiképpen nem teszi lehetővé azon következtetést, hogy a közösségi iparág árának a vizsgálati időszak során történő csökkenése kizárólag vagy nagyrészt az orosz behozatalnak tudható be.
- 78 A Tanács és a Bizottság azt állítják, hogy a kár a dömpingelt behozatalból ered, a következő módon: 2001-ben a közösségi iparág veszített az eladási mennyiségéből, amikor megpróbálta fenntartani az árait az Oroszországból származó szilícium csökkenő árával szemben. A vizsgálati időszak alatt végül kénytelen volt az árakra gyakorolt nyomásra reagálni az eladási mennyiségei fenntartása érdekében, így tehát jelentősen csökkentette az árait, ami nyereségkieséssel járt (az ideiglenes rendelet (52) preambulumbekzdése).
- 79 A felperes úgy véli, hogy a közösségi intézmények tévesen tulajdonították a közösségi iparág 2001-es eladásimennyiség-kiesését és az árainak a vizsgálati időszak alatt történő csökkenését az orosz behozatalnak. A közösségi intézmények figyelmen kívül hagyták a következményeit először is a szilíciumkereslet csökkenésének,

másodszor a közösségi iparág piaci részesedése növekedésének, harmadszor pedig azon körülménynek, hogy a közösségi iparág által a vegyipari felhasználók részére történő eladások jelentős része áttolódott a kohászati felhasználókhoz a vizsgálati időszak alatt.

- 80 Meg kell tehát vizsgálni a felperes állításainak megalapozottságát, és hogy olyan természetűek-e, hogy bizonyítanak, hogy a Tanács túllépte a széles mérlegelési mozgásteret, amellyel a fenti 43. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján rendelkezik.

– Az összkereslet csökkenéséről

- 81 A tárgyalás során a Tanács úgy érvelt, hogy a felperes az írásbeli beadványaiban nem ismertetett összkereslet csökkenésére vonatkozó érveket, hanem csak vegyipari felhasználók keresletének csökkenésére vonatkozóakat. Ezért a felperes e körülményre való hivatkozása elkésett, következésképpen elfogadhatatlan.
- 82 Meg kell állapítani, hogy a felperes a keresetlevele 44. pontjában felhozta, hogy „a közösségi iparág árainak (és nyereségességének) a 2000 és a vizsgálati időszak közötti csökkenése elsősorban a szilíciumkereslet csökkenését tükrözte”.
- 83 Ebből következik, hogy a Tanácsnak a kereslet csökkenésére alapított érvek elfogadhatóságára vonatkozó észrevétele teljesen megalapozatlan.

- 84 Ami az érvek érdemi megítélését illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott rendelet egyáltalán nem tartalmaz elemzést a kereslet változásáról, mivel a Tanács arra szorítkozik, hogy az említett rendelet (48) preambulumbekzdésében megerősítse az ideiglenes rendelet kárra vonatkozó következtetéseit.
- 85 Az ideiglenes rendeletről (lásd az 1. sz. táblázatot a fenti 5. pontban) kitűnik, hogy a szilíciumfelhasználás az Európai Unióban 2001-ben 4%-kal, majd a vizsgálati időszak alatt 1%-kal csökkent.
- 86 Ismét meg kell állapítani, hogy a Tanács azon feltevésének, amely a 2000 és a vizsgálati időszak közötti időszak tekintetében a kárt az orosz behozatalokból vezeti le, a kiindulópontja abban áll, hogy a közösségi iparág veszített az eladási mennyiségéből, amikor megpróbálta fenntartani az árait az orosz exportáló gyártók csökkenő áraival szemben, amely arra kényszerítette a közösségi iparágat, hogy utólag a vizsgálati időszak alatt csökkentse az árait az eladási mennyiségei fenntartása vagy visszaszerzése érdekében. Ezért meg kell vizsgálni, hogy a közösségi iparág eladási mennyiségei 2001-es csökkenését nyilvánvaló értékelési hiba elkövetése nélkül betudhatja-e a Tanács kizárólag az orosz behozatalnak azon tény ellenére, hogy a közösségi felhasználás 2001-ben csökkenő szakaszban volt.
- 87 E tekintetben mindjárt meg kell állapítani, hogy az ideiglenes rendelet 8. sz. táblázata (lásd a fenti 5. pontot) számítási hibát tartalmaz, amelyet a Tanács elismert az Elsőfokú Bíróság írásbeli kérdésére válaszolva, valamint hogy e táblázatból a javítás után kitűnik, hogy 2001-ben a közösségi iparág eladási mennyisége csak 4%-kal, és nem 7%-kal csökkent, ahogyan az eredetileg szerepelt a táblázatban.
- 88 E javítás rámutat, hogy a közösségi iparág eladási mennyisége csökkenésének mértéke 2001-ben (– 4%) pontosan a kereslet csökkenésének mértékét (– 4%) tükrözi, és ezért kitűnik, hogy a közösségi iparág eladási szintje csupán szigorúan

követte a közösségi felhasználás általános alakulását. E körülmény a Tanács azon állításának kétségbevonásához vezet, amely szerint a közösségi iparág eladási mennyiségeinek csökkenése 2001-ben az orosz exportáló gyártók általi alákínálásnak tudható be, mivel e csökkenésre a közösségi kereslet csökkenése ésszerű magyarázatot szolgáltatathat. Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy e döntő elemet nem vette figyelembe a Tanács.

- 89 Ezenkívül hangsúlyozni kell, hogy 2001-ben a közösségi iparág megtartotta a piaci részesedését az árai 3%-os emelkedése ellenére, míg az orosz behozatalok átlagára 12%-kal csökkent, ami azt látszik nyilvánvalóvá tenni, hogy az orosz behozatali árak szintjének nem volt nagyobb hatása a közösségi iparág helyzetére.
- 90 Ebből következik, hogy a mutatók alakulása nem erősíti meg a Tanács azon feltevését, amely szerint a közösségi iparág által eladott mennyiség csökkenése 2001-ben kizárólag az orosz behozatalok következménye volt, hanem a felperes azon állítását támasztja alá, amely szerint az eladott mennyiség említett csökkenése elsősorban a kereslet 2001-es csökkenésének volt a következménye.
- 91 Ami a vizsgálati időszakot illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a szilíciumkereslet további 1%-kal csökkent. A közösségi iparág eladási mennyisége és piaci részesedése mégis nőtt, 6%-kal, illetve 2,4 százalékponttal, és rekordszintet ért el.
- 92 A Tanács mindemellett úgy véli, hogy a kereslet csökkenése nem befolyásolta a közösségi iparág eladásait, figyelemmel azon tényre, hogy azok emelkedtek, és hogy a közösségi iparág piaci részesedésének 2000 és a vizsgálati időszak közötti növekedése annak a logikus következménye, hogy stabil szinten tartotta eladásait a szűkülő piacon.

- 93 A Tanács e tétele nem helytálló. Egy olyan átlátható és versenyző piacon, mint a szilíciumpiac a megtámadott rendelet szerint, a kereslet csökkenése nyomást gyakorol az árakra. A kereslet csökkenésével szembesülő gazdasági szereplő választhat az eladási mennyiség csökkentése és az árai csökkentése között.
- 94 Továbbá meg kell állapítani, hogy a Tanács nem hozott fel egyetlen érvet sem azon különös körülményekre vonatkozóan, amelyek lehetővé tették volna a közösségi iparág számára az eladási mennyisége fenntartását vagy növelését az árszint megőrzése mellett, a keresletnek a vizsgálati időszak alatt bekövetkezett csökkenése ellenére.
- 95 Az előzőekre tekintettel arra kell következtetni, hogy a megtámadott rendelet nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz, amennyiben a Tanács nem vette figyelembe a kereslet csökkenésének a közösségi iparág helyzetére gyakorolt hatását.
- A közösségi iparág piaci részesedése és eladási mennyisége növekedéséről
- 96 A felperes úgy véli, hogy az intézmények értékelési hibát követtek el akkor is, amikor figyelmen kívül hagyták azon ésszerű összefüggést, amely a közösségi iparág árainak a vizsgálati időszakban bekövetkező csökkenése, valamint az eladásai és a piaci részesedése növekedése között állt fenn.
- 97 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a közösségi iparág által birtokolt piaci részesedés 29,8-ról 36,7%-ra nőtt a figyelembe vett időszak alatt, azaz 6,9 százalékponttal. 2000 és a vizsgálati időszak között, amikor a Tanács szerint a legnyilvánvalóbb volt a kár, a közösségi iparág 2%-kal növelte az eladási mennyiségét, és 2,4 százalékponttal a piaci részesedését egy szűkülő piacon (lásd a 10. sz. táblázatot a fenti 5. pontban).

- 98 A Tanács szerint az eladási mennyiség javulása a vizsgálati időszakban enyhe volt, és olyan védintézkedést jelentett, amellyel a közösségi iparág visszanyerte azt a mennyiséget, amit 2001-ben veszített el, amikor megpróbálta fenntartani az árait az orosz behozatallal szemben (- 4%). Az eladási mennyiségek és a piaci részesedés növekedése a vizsgálati időszakban nem kívánt meg semmilyen árcsökkenést, mivel utóbbi kizárólag az orosz árleszorítás eredménye volt.
- 99 Mindenekelőtt kiderül az ideiglenes rendelet 8. sz. táblázatának helyesbített adataiból (lásd a fenti 87. pontot), hogy a vizsgálati időszak alatt a közösségi iparág nemcsak a 2001-ben elvesztett eladási mennyiséget (- 4%) nyerte vissza, hanem 6%-os mennyiségi növekedést mutatva rekordszintet ért el a figyelembe vett időszakban.
- 100 Ugyanígy, a közösségi iparág a 2001-ben stabilan maradt piaci részesedésére vonatkozóan 2,4 százalékpontos (34,3-ről 36,7%-ra) javulást jegyzett a vizsgálati időszak alatt, és szintén rekordszintet ért el.
- 101 A jelen esetben a közösségi iparág tehát egy szűkülő piacon növelte az eladásait, és megnövelte piaci részesedését 2000 és a vizsgálati időszak között, méghozzá akkora mértékben, amely az orosz exportáló gyártók teljes piaci részesedésének a felével egyenlő.
- 102 A Tanács tagadja, hogy a közösségi iparág árainak csökkenése olyan versenyelőnyt jelentett, amely lehetővé tette ezen eredmény elérését. A Tanács szerint az ár csökkenése kizárólag az orosz árleszorítással szembeni védintézkedés volt az eladásmennyiség-kiesés elkerülése érdekében. A Tanács, illetve a Bizottság azonban

egyetlen érvet sem hozott fel annak megmagyarázására, hogyan volt lehetséges a közösségi iparág számára 2000 és a vizsgálati időszak között, hogy 2,4 százalékponttal növelje a piaci részesedését egy szűkülő piacon, az árak csökkentése nélkül.

- 103 Emlékeztetni kell arra, hogy a Tanács az érvelését azon feltevésre alapozza, amely szerint először is 2001-ben a közösségi iparág veszített az eladási mennyiségekből az orosz árleszorítás miatt, másodszer pedig, a vizsgálati időszakban kénytelen volt drasztikusan csökkenteni az árait a további eladásimennyiség-kiesés elkerülése érdekében, illetve hogy visszanyerje a 2001-ben elvesztett eladási mennyiségeket.
- 104 Amint a 88. és azt követő pontokban bemutatásra került, e feltevés kiindulópontja téves, mivelhogy a Tanács nem vette számításba azon elfogadható magyarázatot, amely szerint a mennyiségkiesés 2001-ben (– 4%) kizárólag vagy nagyrészt a kereslet csökkenésének (– 4%) volt betudható, és nem is hozott fel elfogadható érveket e magyarázat cáfolására.
- 105 Ráadásul, mivel a Tanács érvelése azon a feltevésen alapszik, amely szerint a közösségi iparág védekező magatartást tanúsított az eladási mennyisége fenntartása érdekében, az nem releváns, tekintettel a vizsgálati időszakban bekövetkezett 6%-os növekedésre, amely nem minősíthető a mennyiség egyszerű fenntartásának. E növekedés túlkompenzálta a 2001-es 4%-os veszteséget, olyannyira, hogy 2000 és a vizsgálati időszak között a közösségi iparág több mint 2%-os eladásimennyiség-növekedést mutatott.
- 106 Ezért meg kell állapítani, hogy a Tanács és a Bizottság nem hoz fel egyetlen olyan elfogadható érvet sem, amellyel azt próbálná bizonyítani, hogy a közösségi iparág piaci részesedésének jelentős növekedése egy hanyatlóban lévő piacon a vizsgálati időszak alatt lehetséges lett volna az árscökkentésnek betudható versenyelőny nélkül.

- 107 Ami az eladási mennyiség és a piaci részesedés 2000 és a vizsgálati időszak közötti növekedésének a közösségi iparág helyzetére gyakorolt hatásának az elemzését illeti, a Tanács a megtámadott rendelet (46) preambulumbekzdésében a következő kijelentésre szorítkozik:

„Ezt követően – az Oroszországból érkező, alacsony árú dömpingelt behozatal fokozódó jelenléte miatt – a közösségi iparág helyzete romlott. A piaci részesedés[e] [...] jelentősen visszaesett.”

- 108 Tekintettel azon tényre, hogy 2000 és a vizsgálati időszak között a közösségi iparág piaci részesedése jelentősen növekedett, nem pedig „jelentősen visszaesett”, meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendeletben a Tanács nemcsak elmulasztotta megvizsgálni, hogy az árcsökkenés szükséges körülmény volt-e az eladási mennyiség és a piaci részesedés növeléséhez, vagyis hogy ami az árcsökkentést illeti, a közösségi iparág saját magatartásából eredő kárról van-e szó az Extramet Industrie kontra Tanács ítélet, a fenti 72. pont, értelmében, hanem ezzel összefüggésben egy nem létező kártényezőt tulajdonít az orosz behozataloknak.

- 109 Ezért arra kell következtetni, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát követett el a megtámadott rendelet keretében a közösségi iparág piaci részesedésének és eladási mennyiségének növekedése, valamint az általa alkalmazott árak csökkenése között fennálló okozati összefüggés vizsgálatakor.

– A közösségi iparág eladásainak a vegyipari felhasználóktól a kohászati felhasználók felé való eltolódásáról

- 110 A felperes úgy érvel, hogy a Tanács tévesen vélte úgy a megtámadott rendeletben, hogy a vegyipar szilíciumvásárlásának csökkenése nem járult hozzá a közösségi

iparágat ért kárhoz, és hogy az említett rendelet tehát indokolatlanul tulajdonította e csökkenés következményeit az Oroszországból érkező behozatalnak.

- 111 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott rendelet (63) és (64) preambulumbekzdésének rendelkezése szerint:

„A 2000 és a VI közötti időszak folyamán, amikor az árakra és a nyereségességre vonatkozó kármutatók különösképpen csökkenő tendenciát mutattak, a vegyipari felhasználók felé lebonyolított értékesítés körülbelül ötezer tonnával csökkent (– 7%), ám az átlagárak tonnánként 14 euróval növekedtek (+ 1,1%). Az összes értékesítés vonatkozásában a megfelelő értékek háromezer tonnás növekedést mutatnak (+ 2,1%), míg az átlagárak tonnánként 46 euróval csökkentek (– 3,7%).

Ezért nem indokolt az a feltételezés, miszerint a közösségi iparágak okozott kárt a vegyipari felhasználók felé lebonyolított értékesítés csökkenése okozta. Az okozott kár jellegét tekintve ennek éppen az ellenkezője lehet igaz.”

- 112 A megtámadott rendelet (61) preambulumbekzdésében és az ideiglenes rendelet 8. sz. táblázatában (lásd a fenti 5. pontot) közölt adatokból kitűnik, hogy a közösségi iparágak a vegyipari felhasználók – akik többnyire kiváló minőségű szilíciumot használnak – részére történő eladásai enyhén csökkentek 2001-ben (– 0,6%, azaz – 445 tonna), és jelentősen visszaestek a vizsgálati időszakban (– 6,4%, azaz – 4783 tonna). A kohászati felhasználók – akik többnyire standard vagy alacsony minőségű szilíciumot használnak – részére történő eladások viszont először csökkentek 2001-ben (– 8,4%, azaz – 4904 tonna), majd a vizsgálati időszakban nagyon erős növekedést mutattak (+ 24,1%, azaz + 12 985 tonna). Következésképpen a közösségi

iparág által a vegyipari felhasználók részére eladott mennyiség aránya a Közösségben általa eladott szilícium teljes mennyiségéhez viszonyítva a 2001-es 58%-ról 51%-ra csökkent a vizsgálati időszakban, míg ez az arány a kohászati felhasználók részére történt eladást illetően 42-ről 49%-ra nőtt.

- 113 Ugyanakkor tény, hogy a közösségi iparág által az e két fajta felhasználó részére eladott szilícium átlagára különböző, és a vizsgálati időszakban 1301 euró volt tonnánként a vegyipari felhasználók részére eladott szilícium, illetve 1063 euró tonnánként a kohászati felhasználók részére eladott szilícium, amint az kiténik a fenti 112. pontban említett forrásokból. Ebből következik, hogy a közösségi iparág egyrészt vegyipari felhasználású, másrészt pedig kohászati felhasználású szilícium-eladásának a teljes szilíciumeladáshoz viszonyított arányának az említett pontban leírt alapvető változása szükségképpen csökkentő hatással volt a vizsgálati időszakban az általa eladott összes szilícium átlagára.
- 114 A felperes által a közigazgatási eljárás során felhozott állítások – amelyeket a Tanács nem vitatott – szerint az eladások eltolódása teljesen független volt az Oroszországból érkező behozataltól. Továbbá az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban feltárták, hogy a vegyipari felhasználók részére történt orosz eladások egyetlen, az intézmények tudomására jutott példája egy 200 tonnás minta volt, amely a közösségi iparág e felhasználói csoport részére eladott mennyiségével (69 652 tonna a vizsgálati időszakban) összehasonlítva elhanyagolható mennyiség. A Tanács egyebekben nem vitatja, hogy a vegyipari felhasználók részére eladott mennyiségek kiesésének oka a keresletük csökkenése volt.
- 115 Ebből következik, hogy a Tanács nyilvánvaló értékelési hibát követett el a megtámadott rendeletben a vegyipari felhasználók kereslete csökkenésének, az e felhasználói csoport részére történt eladások szükségszerű csökkenésének, és a kohászati felhasználók részére történt eladások egyidejű növekedésének a közösségi iparág által alkalmazott átlagára gyakorolt hatása elemzésekor.

- 116 Az előzőekből következik, hogy a Tanács az orosz behozatalok és az állítólag a közösségi iparágat ért kár közötti okozati összefüggés fennállásának megállapításához vezető elemzése során nyilvánvaló értékelési hibákat követett el, azáltal hogy elmulasztotta figyelembe venni először is a kereslet csökkenésének a közösségi iparág által 2000 és a vizsgálati időszak között eladott mennyiségre, másodsor a piaci részesedése és az eladási mennyisége 2001 és a vizsgálati időszak közötti növekedésének az általa alkalmazott árak színvonalára, harmadszor pedig az eladásai összetételének 2001 és a vizsgálati időszak közötti módosulásának az eladásai átlagára csökkenésének nagyságára gyakorolt szükségszerű hatását. Ezáltal szükségszerűen az orosz behozatalnak tulajdonított közösségi iparágra nézve kedvezőtlen hatásokat, amelyeknek az eredete független volt az említett behozataltól.
- 117 Továbbá meg kell állapítani egyrészt, hogy a fent említett hibák megcáfolják az intézmények azon alapvető feltevését, amelyen az okozati összefüggés megállapítása alapszik, másrészt pedig hogy az alaprendelet a kereslet csökkenését és a felhasználás összetételének módosulásait kifejezetten olyan tényezőkként említi, amelyeknek a kárra gyakorolt hatását vizsgálni kell, azért hogy azokat ne a dömpingelt behozataloknak tulajdonítsák.
- 118 Az előzőekre tekintettel – még ha feltételeznénk is, hogy a közösségi iparágat a Tanács által hivatkozott jelentős kár érte – úgy kell tekinteni, hogy a Tanács által a megtámadott rendeletben az okozati összefüggés elemzésekor elkövetett nyilvánvaló értékelési hibák az alaprendelet megsértésének minősülnek.
- 119 Az előző megállapítások összességéből következik, hogy a harmadik és negyedik jogalapot el kell fogadni. Következésképp, a megtámadott rendeletet meg kell semmisíteni a felperesre vonatkozó részében, anélkül hogy szükséges lenne megvizsgálni a többi jogalapot és az utóbbi egyéb érveit.

A költségekről

- ¹²⁰ Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A 87. cikk 4. §-a első bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket. Mivel a Tanács pervesztes lett, ezért kötelezni kell a saját és a felperes költségeinek viselésére. A Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az Oroszországból származó szilícium behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2003. december 22-i 2229/2003/EK tanácsi rendelet 1. cikkét megsemmisíti a felperesre dömpingellenes vámot kivető részében.**
- 2) A Tanács maga viseli saját költségeit, valamint a felperesnél felmerült költségeket.**

3) A Bizottság maga viseli saját költségeit.

Jaeger

Tiili

Czucz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2007. március 14-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

M. Jaeger

elnök